

Ik ben in 1988-1989 als militair werkzaam geweest in deze villa als mobilisatievoorbereider. Een prachtige villa met een rijke historie. Ik kan me vooral de geheime kelder met de zenders nog herinneren.

Maarten Bijl

maartenbijl@hotmail.com

, - Sat Sep 18 09:47:21 2010

Goed te lezen dat er daadwerkelijk begonnen wordt met de restauratie van dit prachtige complex.

Simon Gribling

gribl010@planet.nl

, - Wed Oct 21 13:28:51 2009

Beste mensen, Ik zie dat er heel veel herinneringen opgehaald worden over de UBO bandenfabriek. Dat si heel leuk om te lezen. Mijn vader heeft daar ook gewerkt, tussen 1976-1982. Ik ben op zoek naar de pensieonfonds van UBO bandenfabriek, want die kan ik nergens vinden. Mijn vraag is: weet u zelf of kent U iemand die daar gewerkt heeft mij iets over de pensieonfonds kan vertellen. MVG S.Sahan

s.sahan-mesekiran

ben_sevgiyim@hotmail.com

, - Fri Apr 10 22:02:36 2009

Hallo, het is inderdaad jammer dat het niks geworden is met het programma Restauratie bij de AVRO. Maar ik lees nog weinig over het vervolg, wat gaat er nu gebeuren zijn er al nieuwe ontwikkelingen. Misschien van mijn kant een voorstel, Misschien is het mogelijk duurzaamheid bij het opknappen van deze woning te betrekken. Je kunt namelijk behoorlijk wat subsiie en alles hiervoor krijgen. Denk dat de gemeente Utrecht mogelijk wat meer geld wil toeschuiven voor de restauratie. BV je kunt het platte dak volledig vollegen met flexible zonnecellen die op rol worden geleverd.. Kan dat wel uitzoeken als er intresse is voor deze of andere mogelijkheden. mtrvgr Arnold

Arnold van Dijk

vandijkresidents@msn.com

, - Wed Jan 21 13:37:06 2009

Ik ben op zoek naar een foto van de garage van Jan Jongerius in Arnhem. Ik heb daar namelijk boven gewoond, mijn vader was daar werkzaam en heette Jan Koot. Op de opendag was er iemand die daar een foto van had en mij er 1 zou sturen. Helaas ben ik de man zijn naam vergeten. Wie kan mij helpen aan de man zijn naam of nog beter....wie kan mij helpen aan een foto.

Corrie Koot

timjacqvermeulen@casema.nl

, - Sun Jan 18 21:58:38 2009

, - Fri Nov 7 00:21:39 2008

Hé op de site mist een beschrijving van wat die villa / familie / bedrijf was en waarom het zo bijzonder is. Voor de kenners zal het allemaal wel overduidelijk zijn maar dat geldt niet voor alle bezoekers natuurlijk. Raar dat jullie zoiets over het hoofd hebben gezien, of zie ik het juist over het hoofd?

Tim

, - Thu Nov 6 10:25:35 2008

Ik ben ruim een jaar werkzaam geweest op het complex "Overste den Oudenlaan" waar ook de villa onderviel. Ik was ook op het complex toen de villa werd gekraakt (gelukkig was het schilderij bovenaan de trap toen al weg), ook was ik weer aanwezig toen de krakers verdwenen waren. Er zijn toen nogal wat matrassen en andere zoi uit de kelder van de villa gekomen. Vindt het mooi dat het complex en de villa nu eens wat meer in de belangstelling komen. P.S. ik ben niet dat 'mannetje' geweest waar de de krakers het over hadden.

Ruud Huizinga

r.a.huizinga@12move.nl

, - Wed Oct 29 14:44:35 2008

10 Mei 1940. In de nacht sliepen wij op de slaapzaal van het seminarie van de paters Salesianen van Don Bosco. Directeur Pater Kremer en andere paters waren vooral van Duitse afkomst. Rond vier uur worden we gewekt door oorlogsgeweld, de inval van de Duitse strijdkrachten en het afvuren van granaten vanuit kanonnen die al enige tijd rond de gebouwen waren opgesteld. Ik was toen een jochie van dertien jaar, leerling in de eerste klas van het gymnasium met Joep Ooms. Wij waren allebei afkomstig uit Den Haag. De paters werden geïnterneerd en dus werd toen besloten door de nederlandse bemanning, dat ieder zo gauw mogelijk naar zijn ouderlijk huis moest gaan. Joep en ik en ook nog een oudere leerling afkomstig uit de omgeving van Leiden gingen toen met het Zeister trammetje naar Utrecht. Bij het station bleek toen dat de treinen niet meer reden en dus bedachten wij om te gaan liften aan de rand van Utrecht richting Den Haag. We zwierven wat rond en kwamen aan toen de rand van de stand en werden bij een groot wit huis door soldaten tegen de muur gezet. Wij waren in hun ogen spionnen en dus handen onhoog en spreek uit "SCHEVENINGEN". In dat witte huis zagen de inwoners wat er ging gebeuren. De heer des huizes kwam naar buiten en wilde weleens weten wat er aan de hand was: "3 jongens met ieder een koffer naast zich". Hij mocht gaan vragen waar wij vandaan kwamen. Wij antwoorden toen dat we uit Leusden kwamen van de paters Salesianen. Dat was voor hem geen vreemde taal, de heer Jongerius was namelijk zeer bekend met de paters Salesianen, ja hij was zelfs weldoener van de paters. Wij werden gelijk in het prachtige witte huis ingehaald, aan het eten gezet en 's avonds werden wij in de bomvrije kelder in heerlijke bedden te slapen gelegd. De volgende dag werden wij eerst even rondgeleid in de fabriek en ongeveer een uur later werden wij door de heer des huizes in een auto gezet om onze reis baanr Dem Haag voort te zetten. De heer Jongerius nam de route via Woerden richting Leiden vanwege de veiligheid. Toch weer een obstakel een ophaalbrug richting ZH. Er waren parachutisten geland. Mensen in de buurt zagen dat en er kwam een moeder aanlopen die voorlopig ons wel wilde huisvesten. Zij hadden zelf bedden genoeg, want haar jongens waren in het leger in de buurt van de Grebbeberg. De heer Jongerius ging toen na een hartelijk afscheid weer naar Utrecht. De volgende dag was het zondag 1e Pinksterdag. Wij werden eerst keurig naar de kerk gebracht om de plechtige mis mee te vieren en om even God te vragen ons te beschermen om die dag echt thuis te kunnen komen. De vrouw des huizes had ondertussen de hele buurt gerecruteerd om ons fietsen te geven, waarmee we dan in ieder geval thuis konden komen. De fietstocht verliep voorspoedig en ik, Wim van Sark moest in zijn eentje via Rijswijk, Vredenburgweg naar Spoorwijk in Den Haag thuis te komen. Bij het Driecentenlaantje werd ik weer door Nederlandse soldaten aangehouden precies bij de woning van het Hoofd der school, de heer Hertog. Hij zag het allemaal gebeuren en herkende mij. Hij kwam naar buiten en toen was alles bijna helemaal weer goed. Drie soldaten brachten mij naar het ouderlijk huis. Mijn

moeder was eindelijk gelukkig. De heer Jongerius was naar onze zin een `KANJER`.

Wim van Sark

w.vansark@planet.nl

, - Sun Oct 26 14:29:56 2008

Afgelopen zaterdag ben ik met mijn moeder naar de open dag van de villa geweest. Mijn moeder (Hennie van Kraaij) was het petekind van Jan Jongerius, haar vader was de broer van mevr. Jongerius. Het was voor mijn moeder een feest der herkenning, ze heeft vele oude bekenden gezien en gesproken, vele oude herinneringen werden weer opgehaald. In dezelfde Ford Mercure welke zaterdag voor de Villa stond is mijn moeder ter doop gedragen. Van de oude filmopnames heeft zij zichtbaar zitten genieten en kwamen diverse verhalen los. Dank jullie wel voor deze leuke dag en heel veel succes met jullie mooie plannen voor het behoud van dit uniek stuk geschiedenis.

Koos Koot

kooskoot@casema.nl

, - Sun Oct 26 09:55:17 2008

Mijn vader was boekhouder bij de firma Jongerius tot aan het faillissement. Hij moest nog verantwoording afleggen over de boekhouding na de oorlog. Later is hij als boekhouder gaan werken bij Co Jongerius in Amsterdam. Tante zus en meneer Jongerius en mijn vader pendelden een aantal jaren tussen Utrecht en Amsterdam heen en weer. Als kweekschoolleerling was ik soms babysit voor een kleinkind van Co Jongerius.

lida Poulissen

lpoulissen@cs.com

, - Sat Oct 18 22:47:27 2008

Ik zal vanaf donderdag 23 oktober 2008, 19.25 uur, vele malen op dit restauratieproject stemmen.

Tommie Hendriks

tommiehendriks@wanadoo.nl

, - Fri Oct 17 07:00:08 2008

Ik heb ook leuke herinneringen aan mijn tijd op kantoor van Jan Jongerius. Ik begon daar op de personeels afdeling bij Dhr. van de Broek en Dhr Zegers (heb daar nog een foto van) Ik hielp in het begin tante Zus 's morgens met het rondbrengen van de koffie aan het kantoor personeel, met onder andere ook aan Ome Co. Met een onderbreking van twee jaar, mijn militaire dienst tijd, heb ik op het kantoor gewerkt totdat iedereen het bedrijf, dat gesloten werd, had verlaten. Na mijn Jan Jongerius tijd heb ik nog gewerkt bij Douwe Egberts N.V. tot mijn vertrek in 1958 naar Australië. Groeten, Joop Barnhoorn

Joop Barnhoorn

gerdajoop@net-tech.com.au

, - Tue Sep 2 08:27:39 2008

pas deze week vernam ik van de "vrienden"-website. mijn vader, jaap gulmans geb 19-10-1916 en overleden 25-11-1996, heeft naar ik meen vanaf 1942 tot 1955 bij jongerius gewerkt als chef personeel/procuratiehouder. graag zou ik reacties willen vernemen van mensen die mijn vader hebben gekend. zelf kan ik mij nog goed herinneren hoe ik langs het huis gaande de trappen van het kantoor ben opgegaan aan de hand van mijn vader. ik beschik nog over een foto van mijzelf naast een grote ford, genomen in de hall. ik wens de organisatoren die zich bezig houden met het behoud en restauratie van het jongerius-complex veel succes toe en hoop

dat de geschiedenis van familie en bedrijf een waardige beschrijving mag krijgen, recht doende aan de belangrijke rol die "jongerius" in Utrecht en Nederland heeft gespeeld.

jan k.m.gulmans

jgulmans@casema.nl

, - Tue Aug 26 17:49:22 2008

Heel veel succes op 5 augustus, het is de moeite waard. Met bewondering volg ik de activiteiten van de vrienden van..... Probeer veel mensen te activeren om straks op het j-complex te stemmen. Hartelijke groet, Margriet van Wamel- Jongerius

margriet van wamel -jongerius

w.van.wamel@hetnet.nl

, - Tue Aug 5 19:58:48 2008

Vanaf 1954 ben ik eigenlijk al vriend van het Jongeriuscomplex. Ik heb er altijd met bewondering naar gekeken als we lopend(!) van de Leidseweg naar zwembad De Liebosch gingen: een prachtig wit complex tussen de bakstenen gebouwen die verderop stonden. Waar stond de UBO Bandenfabriek eigenlijk? COQ was volgens mij de eerste fabriek vanaf de Paul Krügerbrug (jaja). Achter de fabrieksgebouwen stonden in die jaren ook boomgaarden en daar kwamen we nog wel eens op de appeltjes af, tot die boer met de hooivork kwam tenminste ;-). Het heeft me altijd bevreemd dat (mijn vrienden van de) Monumentenzorg dit complex indertijd al niet een beschermde status hadden gegeven. Bedenk er maar een prachtige herbestemming voor!! Veel succes met jullie werk.

Ed. Schulte

ed@edschulte.nl

, - Thu Jul 31 09:57:08 2008

Ik heb (naast anderen) onlangs nog een foto van het monument gemaakt. Hij staat in het mapje 'nu' van de Foto's. Het monument is er dus nog steeds! Marga Marga Mulder

, - Thu Jul 24 23:57:58 2008

Erg leuk om de oude beelden terug te zien, mijn hele jeugd heb ik doorgebracht in de tuin van de villa en omgeving. Wij woonden op de kanaalweg 65 het witte huis achter de villa en hadden echt een top jeugd met een fantastische boomgaard, de fabriekshallen en de tuin als speelterrein! Wil graag eens komen kijken en oude herinneringen ophalen, complimenten voor de leuke site. Hopelijk is het monument achter de villa bespaard gebleven die heeft als kind veel indruk op mij gemaakt. Met vriendelijke groeten, Jeroen Heijgen

Jeroen Heijgen

jeroenheijgen@hotmail.com

, - Thu Jul 24 23:36:04 2008

Complimenten voor jullie site!!!

Bertus ter Beek

bertusterbeek@hotmail.com

, - Fri Jan 25 01:03:00 2008

Ik vindt het nog steeds heel prettig om de nieuwsbrief te ontvangen. Nog een wat late reactie op de monumentendag. Ik vond het een heel interessante rondleiding. Ik had tot dan toe alleen de villa aan de buitenkant gezien en de foto's van de tentoonstelling. De toelichting van de

rondleiders vond ik erg goed. Ik hoop dat het Jongeriuscomplex een prominente plaats blijft innemen en niet overschaduwd wordt door hoogbouw.

Bas Sibbing

bas@sibbing.com

, - Sat Nov 24 14:23:57 2007

Voor onze familie (kinderen van Co Jongerius) was de interessante tentoonstelling in het Aortagebouw het een grote en aangename verrassing. Helaas waren we niet op de hoogte van de reunie, maar gelukkig was Frans (van Seumeren) bereid op een later tijdstip een extra rondleiding en praatje voor ons te houden. Daardoor zijn we weer betrokken geraakt bij de geschiedenis van "Het Kanaal" zoals het bedrijf ook wel genoemd werd. Echter de rondleiding op monumentendag en de info op de site, geven de indruk dat niet veel bekend is over het functioneren van mijn vader Co Jongerius in het bedrijf. Dat wat over hem verteld werd tijdens de rondleiding werd door verschillende familie leden als onjuist en pijnlijk ervaren. Daar willen wij natuurlijk graag iets aan doen, maar weten niet goed welke wegen daarvoor bewandeld moeten worden. Ik hoop dat de organisatoren van dit gastenboek mij kunnen adviseren. Met vriendelijke groet, Margriet van Wamel-Jongerius

Margriet van Wamel- Jongerius

w.van.wamel@hetnet.nl

, - Sun Sep 23 20:29:34 2007

Hello friends / organisers of the Tour held at the Jongerius complex last Saturday (08.09.07): Both Tante Riet (van Ouderien) and myself wish to thank you all for the tour and detailed history of the JJ complex. Having been reading several texts / books on the JJ "experience" post WW2 - I am somewhat frustrated at the long ago decisions made by the Dutch gov't. Important now however is to support the current team in completing the historical protection actions for the New Bastianus house - as well as the factory behind it. My thinking after I left Holland yesterday would be to follow similar sponsorship footprints on such issues in finding a key corporate sponsor who could use it as an access point for their business while also allowing public activities to take place there. Willem: Your e-mail to me yesterday is being answered but I highly recommend that you get hold of Kees van Ouderein (Riet's husband) at: +31-34-847-5688 for more exacting details of what happened to JJ's enterprise - from a legal perspective - as Kees and my father JAA Diening were deeply involved in the defense of JJ's firm immediately after the war. You need to do this soon as Riet & kees will return to their place in Spain at the end of September. Best regards, Mike

Michiel Antonius Patrick DIENING

michiel.diening@thyssenkrupp.com

, - Mon Sep 10 17:26:17 2007

Graag contact en reactie: mijn man Jan Jongerius geboren en getogen in Utrecht wordt 29 mei 2008 60 jaar. Is het mogelijk om in het weekend daarnaansluiten zaterdag 31 mei een ruimte te huren in het complex om zijn verjaardag daar op gepaste wijze te vieren en vervolgens het complex en stichting bij de vrienden van ons onder de aandacht te brengen? Ik hoop op reactie, met groet, corrie laernoes

corrie laernoes

corrie-laernoes@hotmail.com

, - Sun Jul 15 13:15:02 2007

Als het goed is functioneert het gastenboek weer normaal. De oude berichten staan op een bladzijde waaraan u niet meer kunt toevoegen maar hier kan dat natuurlijk wel!!!

Marga

Marga.Mulder@jongeriuscomplex.nl

, - Wed Jul 11 23:09:32 2007

Mijn herinneringen aan Jongerius gaan terug naar de oorlogsjaren en wel de zg. "hongerwinter" van 1944/45. Als schippersgezin en toen verblijvende op het m/s "Anna-Mathilda" uit Vreeswijk hebben wij in die periode op het terrein van Jongerius (in een houten huisje) het einde van de oorlog doorgebracht, omdat ons schip door de bezetter was gevorderd. Hoe en waarom wij bij Jongerius terechtkwamen is mij tot heden niet geheel duidelijk, ik was destijds 5 jaren oud! Toch kan ik mij nog redelijk veel herinneren, vooral het tuindersbedrijf van een fam. Koot achter het complex, de bombardementen, het verduisteringspapier, de fabriekshallen en de vele oorlogsvoertuigen waarvan de brandstoftanks door ons (mijn neef en ik) wel eens werden gevuld met zand!! Op het gevaar af om, 62 jaar na datum, alsnog voor de gevolgen hiervan verantwoordelijk te worden gesteld blijf ik gevoelsmatig goede herinneringen overhouden aan het Jongeriuscomplex, vandaar deze reactie. Zijn er misschien nog mensen die zich herkennen in mijn verhaaltje? Zou erg leuk zijn. Groet van Job van der Horst. jfmhorst@home.nl

Job van der Horst

jfmhorst@home.nl

, - Thu Apr 12 01:45:08 2007

Om nog even in te haken op het vorige verhaaltje .. Wat opmerkelijk dat er op de tussenverdieping van het huis boven de garage in de Fred. Hendrikstraat, een zelfde serre zat als aan huize Bastiaanshof . Zouden ze daarmee ook dezelfde problemen hebben gehad als wij? Er zat ook glas-in-lood in de bovenramen, bij ons zowel aan de voorzijde als in de serre, en de tussenschuifdeuren. Prachtig, vooral als de zon er op stond. Maar het lood werd slap, ruitjes knapten, en er ontstonden gaatjes. (Achter het glas in lood zaten gewone ramen) Insekten zochten de lichtste plekjes als doorgang, maar konden er niet meer achter vandaan komen. Het gevolg; in de loop der jaren onstond er n flinke berg dode insekten tussen de 2 lagen glas, die er met geen mogelijkheid uit te halen waren. De gaatjes in het glas in de tussendeuren dienden ons (kinderen) tot nut. Je kon er stiekem door t.v. kijken, terwijl je eigenlijk op bed hoorde te liggen. Natuurlijk hadden onze ouders dat best in de gaten, maar zeiden er niets van.

Leontine Wijman-Engelman

info@l-wijman.speedlinq.nl

, - Wed Mar 28 18:00:45 2007

Wat n leuke site. Voor mijn familie met n extra verrassing, ons geboortehuis staat in het glas-in-lood-raam (ruit 7) en dat wist niemand. Mijn moeder, Miem van Kuijk, n boerendochter uit

n groot gezin woonde vlakbij de fam. Jongerius. Een paar van haar broers kregen werk in garage s van Jan Jongerius. Co Jongerius (broer van Jan ?) trouwde de oudste zus Zus van m n moeder. Mijn moeder kreeg verkering met Kees Engelman. Hij kreeg wat later het aanbod om beheerder en chefmonteur van de garage te worden in de Frederik Hendrikstraat, net om de hoek van het toenmalige Antonius Ziekenhuis, nu Hoogstraat. Ze moesten wel even trouwen. Boven de garage n groot huis, dus er konden veel kinderen komen, dat werden er 12. Wij kinderen hebben in en om de garage een fantastische inpandige speelplaats gehad, we rolschaatsen, elastieken, konden verstoppertje spelen, sprongen over de werkkuil, en met n feestje maakten we altijd n rondje polonaise door de garage. Je kon ook even rustig met je liefje in je eigen auto zitten (!!!) In het slotje (Minstream) aan de achterzijde van de garage hebben we allemaal leuke en minder-leuke herinneringen. Vader overleed in 1967. We verhuisden, want het pand zou plaats moeten maken voor n toegangsweg naar de Uithof. Dat is niet doorgedaan, het staat er nog. Qua lengte is de garage flink ingekort, en het is n woonhuis geworden. De garagedeuren zijn vervangen voor grote ruiten. Op de eerste verdieping is een (heel lelijk) stuk aangebouwd, en op het dak staat n grote koepel, maar leuk dat het er nog is. Ja, met m n broers en zussen zouden we n soort Pietje Bell-boek kunnen schrijven over de gebeurtenissen in en rondom dat plekje waar we opgroeiden. Het was n leuke tijd. L. Wijman-Engelman
Leontine Wijman-Engelman
info@l-wijman.speedlinq.nl
, - Sun Mar 4 11:33:31 2007

De site is prachtig! Mijn complimenten. Wanneer we de foto's zien is het toch wel duidelijk dat dit complex behouden moet blijven. Ik zal mijn best doen om een bijdrage te leveren en wil een artikel schrijven in het zomernummer van het Nobelmagazine. Hiervoor zoek ik nog wat meer informatie over het glas-in-lood-raam. Ik ben vooral benieuwd naar oud-medewerkers die dit raam geschonken hebben. Vraag: hoe kwam dit tot stand? Verder zoek ik scherpe foto's van de ramen die ik wellicht mag gebruiken als illustratie bij dit artikel. Ik hoop op uw medewerking, Yvonne Messchaert-Scherpenisse, Utrecht. yvonmes@yahoo.com
Yvonne Messchaert-Scherpenisse
yvonmes@yahoo.com
, - Fri Mar 2 21:36:39 2007

Ik plaats hier de opmerkingen van meneer Franso die horen bij de kindertekening van zijn hand die staat bij de foto's/ oude doos. Ir. Jaap Franso: Met grote belangstelling heb ik, het stuk gelezen over het Utrechtse Jongerius complex in de Docomomo nieuwsbrief van januari j.l. Als kind woonde ik er schuin tegenover (Merwedekade 116) en ieder engels bombardement vonden we even spannend. Recht tegenover ons huis werden in de Jongerius hallen V1 motoren proefgedraaid en de complexen trokken nogal onze aandacht. Zowel mijn vader als ikzelf waren steeds in de weer om ze te tekenen. (zie als bijlage een tekening uit mijn schetsboekje 1942 waar ik als 9 jarig jongetje in de weer was.)
Marga

, - Wed Feb 28 12:50:51 2007

Een mooi complex verdient een mooie site. En dat is het zeker geworden.

Paul Mes

paulmes@yahoo.com

, - Mon Feb 26 20:18:08 2007

Ik heb aan de wieg mogen staan bij de "geboorte" van de Stichting en vind het verbazingwekkend wat er in zo'n korte tijd is bereikt! Veel voor-werk, prachtige expositie en nu een eigen site! Wat heb je dat geweldig gedaan Marga! Hij is helemaal TOP!

Helma ter Steege-Hoogland

helmahoogland@lederland.nl

, - Mon Feb 26 18:39:28 2007

Heel jammer dat ik niet in de gelegenheid was om tijdens de bijeenkomst er persoonlijk bij te zijn. Ongelooflijk leuke site met daarop, ook voor mij, nog nimmer eerder geziene foto's.

Bijzondere speech van Frans, ik weet nu eindelijk (als het tenminste klopt) dat het Italiaanse bloed niet juist blijkt. Heel veel succes, Mark ter Beek Zoon van tante Cor

Mark ter Beek

markterbeek@orange.nl

, - Mon Feb 26 17:54:48 2007

hallo kees jacobs, Leuk berichtje van u over uw tante Dora, die bij ons gewerkt heeft als huishoudster. Ik kan mij nog herinneren dat wij door jouw tante aan het eind van de middag gewassen werden in een teil op het aanrecht. Wij zaten dan in ons blootje voor het raam, terwijl de mensen het kantoor verlieten op weg naar huis. Vond dat toen wat genant als 5 jarige. Erggg katholiek!!!! En volgens mij hebben we misschien samen gespeeld alhoewel jij wel wat ouder was toen. groeten, jan jongerius

jan jongerius

janjongerius@home.nl

, - Mon Feb 26 17:48:01 2007

Graag wil ik in dit gastenboek wat herinneringen opschrijven die ik heb aan het Jongeriuscomplex. Begin jaren 50, ik was toen ongeveer 12/13 jaar, ben ik vaak in de woning geweest, omdat mijn tante, Dora Jacobs, destijds bij de familie Jongerius, huishoudster was. Een aantal dingen staan, ondanks het feit dat het ruim 50 jaar geleden is, nog steeds in mijn geheugen gegrift. Dat was de monumentale hal met de gebrandschilderde ramen, de trap naar de galerij met verschillende kamers, maar vooral de kapel. Daarnaast de grote vijvers aan de voorzijde met de vele goudvissen, maar ook de kleine vierkante rode tegeltjes op de oprijlaan naar het huis. Ik bezocht mijn tante altijd in de keuken, die destijds al van alle moderne apparatuur was voorzien, zo ook het grote washok. Ik hoop dat dit geheel bewaard kan blijven en enigszins ij zijn oude glorie kan worden hersteld. Veel succes met de Stichting en nog mijn

complimenten voor de mooie site. Kees Jacobs,
Kees Jacobs
jacobscremer@kpnplanet.nl
, - Sun Feb 25 15:21:26 2007

Allereerst wil ik Marga complimenteren met het bouwen van deze website. Knap gedaan wijffie! Als kleinzoon van Jan Jongerius en zoon van Jan Jongerius jr roep ik iedereen, die herinneringen heeft aan het bedrijf van mijn opa Jan Jongerius, op deze in het gastenboek te plaatsen. Alvast bedankt.

jan jongerius
janjongerius@home.nl
, - Sat Feb 24 22:38:10 2007

Marga, wat een prestatie om in zo,n korte tijd deze mooie website voor de Stichting Vrienden van het Jongeriuscomplex te maken. Wij zijn je zeer dankbaar. Ik hoop dat deze site een ontmoetingsplek gaat worden voor alle vrienden van het Jongeriuscomplex en bijdraagt ons doel te bereiken.

bernadette.jongerius@casema.nl
, - Sat Feb 24 15:25:02 2007